

وزارت جهاد کشاورزی

سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

موسسه تحقیقات علوم دامی کشور

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

- عنوان پروژه:

**بررسی اثر نسبت‌های مختلف انرژی به پروتئین جیره بر توان تولید گوشت جوجه‌های
رنگی گلپایگان**

- شماره مصوب پروژه: ۹۴۱۴۹-۱۳-۳۸-۴

- نام و نام‌خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه‌ها و طرح‌های ملی و مشترک دارد):

- نام و نام‌خانوادگی مجری: **محمد رضا عبادی**

- نام و نام‌خانوادگی ناظران:

- نام و نام‌خانوادگی مشاور(ان):

- نام و نام‌خانوادگی همکاران: **مجید صادقیان، عبدالرضا نبی نژاد**

- محل اجرا: **مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان**

- تاریخ شروع: **۱۳۹۴**

- مدت اجرا: **۱۸ ماه**

- ناشر:

- شمارگان(تیراژ):

- تاریخ انتشار:

- این اثر در مورخ **۹۹/۲/۱۳** با شماره **۵۷۴۳۷** در مرکز اطلاعات و

مدارک علمی کشاورزی به ثبت رسیده است.

حق چاپ محفوظ است. نقل مطالب، تصاویر، جداول، منحنی‌ها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع است.

چکیده:

این تحقیق به منظور بررسی توان تولیدی جوجه های رنگی گلپایگانی در تولید گوشت به عنوان محصول سالم در قالب یک طرح آماری کاملاً تصادفی در سالن تحقیقاتی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی اصفهان انجام شد. در این آزمایش تعداد ۵۰۰ قطعه جوجه رنگی گلپایگانی یک روزه مخلوط نر و ماده در قالب ۵ تیمار و با ۵ تکرار و در هر تکرار ۲۰ قطعه جوجه اختصاص داده شد. پنج جیره ی آزمایشی مورد مطالعه عبارت بودند از: تیمار A و B به ترتیب با ۲۰ و ۱۰ واحد نسبت انرژی به پروتئین بیشتر نسبت به جیره ی شاهد، تیمار C (شاهد) مطابق با توصیه انجمن ملی تحقیقات (۱۹۹۴) و تیمارهای D و E به ترتیب با ۱۰ و ۲۰ واحد نسبت انرژی به پروتئین کمتر نسبت به جیره ی شاهد برای سه دوره ی آغازین، رشد و پایانی به صورت آردی تهیه و به مدت ۹ هفته به جوجه ها داده شد. در پایان دوره ی پرورش (۶۳ روزگی) از هر تکرار یک قطعه جوجه ی نر و یک قطعه جوجه ی ماده ذبح و بازدهی لاشه، و بخش های مختلف لاشه مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج بررسی صفات عملکردی نشان داد، نسبت انرژی به پروتئین جیره در ۳-۰ و همچنین ۶-۰ هفتگی اثر معنی داری بر مصرف خوراک داشت ($P < 0.05$) بطوری که با کاهش نسبت انرژی به پروتئین مصرف خوراک افزایش یافت، ولی این عامل در دوره های ۶-۴ و ۹-۷ هفتگی و کل دوره پرورش تاثیر معنی داری بر مصرفی خوراک ایجاد نکرد. تاثیر نسبت انرژی به پروتئین جیره در تمام دوره های پرورش اثر معنی داری بر اضافه وزن داشت ($P < 0.05$)، بطوری که در دوره ی پایانی جیره ی شاهد با اضافه وزن ۲۲/۰۸ گرم در روز بیشترین میزان افزایش وزن را به خود اختصاص داد. در دوره ی آغازین، جیره ی E کمترین مقدار ضریب تبدیل را به خود اختصاص داد (۱/۸۸) و در دوره رشد جیره ی B و D به ترتیب پائین ترین و بالاترین ضریب تبدیل غذایی را به خود اختصاص دادند (۲/۳۶ در مقابل ۲/۵۶). تاثیر تیمارهای مورد مطالعه بر بازده استفاده از انرژی و پروتئین در همه ی دوره های پرورش معنی داری بود ($P < 0.05$). تاثیر تیمارهای اعمال شده و یا به عبارت دیگر نسبت انرژی به پروتئین جیره بر درصد قطعات لاشه اثر معنی داری نداشت. نتایج بدست آمده از این تحقیق نشان می دهد که برای دوره آغازین جیره ی (E) با نسبت انرژی به پروتئین ۱۱۹، در دوره ی رشد جیره ی (B) با نسبت انرژی به پروتئین ۱۷۰، و در دوره پایانی جیره ی (C) شاهد با نسبت انرژی به پروتئین ۱۶۷ پیشنهاد می شود چرا که از نظر این تحقیق مطلوب ترین ضریب تبدیل و اضافه وزن را بدست آوردند.

واژگان کلیدی: جوجه ی رنگی گلپایگانی، انرژی، پروتئین، عملکرد تولید گوشت، بازده لاشه